

● Přídavná jména

- Jaké to je?

Děti sedí ve skupině na koberci.

- Učitelka: „Jaké je dřevo?“
 Děti: „Tvrdé, hnědé...“
 Učitelka: „Jaký je polštářek?“
 Děti: „Měkký, malý, malovaný...“
 Učitelka: „Jaký je míč?“
 Děti: „Kulatý, hladký, barevný, lehký.“

U nejmladších dětí je možné použít nápovědu.

- Učitelka: „Jaké je dřevo – tvrdé nebo měkké?“
 Děti: „Tvrdé.“
 Učitelka: „Jaký je polštářek – tvrdý nebo měkký?“
 Děti: „Měkký.“
 Učitelka: „Jaký je míč – kulatý nebo hranatý?“
 Děti: „Kulatý.“

Starší děti pracují s pojmy, určují vlastnosti předmětů, které nevidí, např.:

- Učitelka: „Jaké je sluníčko?“
 Děti: „Kulaté, žluté, teplé.“
 (Tak si ho děti také představují a kreslí.)
 Učitelka: „Jakou máš maminku?“
 Děti: „Velkou, hezkou, hodnou...“

Obměna 1 (zapojení všech smyslů – hmat, čich, chuť)

- Učitelka: „Jaký je citrón?“
 Děti: „Kulatý, žlutý, kyselý.“
 Učitelka: „Jaká je čokoláda?“
 Děti: „Hranatá, hnědá, sladká, dobrá.“
 Učitelka: „Jaké je jablko?“
 Děti: „Kulaté, zelené, červené, sladké, kyselé, tvrdé...“

● Jazykové hry a říkadla

1. Letí vrabec, letí,
ptá se našich dětí .
Děti, děti, kdo to je,
kdo se na M (T, P, B, A...) jmenuje?
(jakpak on se jmenuje)?

3. Vláček veze balíčky,
pro kluky a holčičky.
Každý vagón věci tají,
které na M (P, Z...) začínají .

5. Jde Toník smutně ze školy,
dnes dostal těžké úkoly.
Kdopak mu, děti, radu dá,
co všechno na C
(A, B, R, K, Z...) začíná?

7. Kdopak jsem já, kdo to ví,
ať mi rychle odpoví.
To vám, děti, povídám,
že já na V (P, Z, A...) začínám.

9) Šla jsem včera kolem domku,
potkala jsem tam Alenku.
Alenka se zeptala,
zda jsem pejska slyšela (krávu, kočku, vrabce,
kukačku...) slyšela.

11) V kruhu jsem se zatočila,
ještě k tomu poskočila,
a teď, děti, pozor dejte,
kdo vás volá poslouchajte“.

2. Počítáme jedna, dvě,
hádej, kdo teď vyhraje?
Ten, kdo mi to řekne
v krátku, co má auto
na začátku.

4. Jede vláček Kolejáček,
co nám veze, kdo to ví?
Veze nám M (P, Z, A...) na
začátku,
kdo to slovo dopoví.

6. Porouchal se telefon,
co vyzváněl jako zvon.
Jaká pak ta zpráva byla,
která na MA (BA, PO...) začínala?

8. Auto veze balíčky,
pro kluky a holčičky.
Každý balík věci tají
které na B (C,A D M)... začínají

10. Talířek je kulatý,
polévka je horká,
ale já se nespálím,
do polévky foukám.

● Hezká slovíčka, zdrobněliny

Děti: Sedí kolem učitelky na koberci.

Učitelka: Řekne slovo a děti vymýšlejí hezké slovíčko stejného významu.

Učitelka: „Holka sedí a brečí.“

Děti: „Holčička sedí a pláče.“

Učitelka: „Kluk má nové boty.“

Děti: „Chlapec má nové botičky.“

Učitelka: „U našeho domu rostou kytky.“

Děti: „U našeho domu rostou kytičky.“

Učitelka: „Eva dostala k narozeninám kočár a pannu.“

Děti: „Evička dostala k narozeninám kočárek a panenku.“

Obměna 1 (děti vymýšlejí samostatně nejprve větu s hezkými slovíčky, později obě věty)

Co je...

Učitelka: „Co je domeček?“

Děti: „Malý dům.“

Učitelka: „Co je stoleček?“

Děti: „Malý stůl.“

Obměna 2

Učitelka: „Malý dům je...?“

Děti: „Domeček.“

Učitelka: „Malý stůl je...?“

Děti: „Stoleček.“